

न पूजितो गजमुखः सेनान्यं वाञ्छता तया,
 तेन 'एष विघ्नो जातस् ते, तत् कुरुष्व तदर्चनं । 97
 तच् कृत्वा तत् तथा कृत्वा मुक्तवाङ्मः शचीपतिः
 अभिषेकोत्सवं सम्यक् सेनान्ये निर्वर्तयत् । 98
 ततो जघान नचिरात् सेनानीस् तारकासुरं,
 ननन्दुः सिद्धकार्याश् च देवा गौरी च पुत्रिणी । 99
 तद् एवं देवि देवानाम् अपि सन्ति न सिद्धयः
 हेरम्भे न अर्चिते, तस्मात् पूजय 'एनं वरार्थिनी । 100
 इत्य् उक्ता अहं वयस्याभिर् उद्यानैकान्तवर्तिनं
 आर्यपुत्र पुरो गत्वा विघ्नराजम् अपूजयं । 101
 पूजावसनि च अपश्यम् अकस्माद् गगणाङ्गने
 उत्प्लुत्य विहरन्तीस् ताः स्वसखीर् निजसिद्धितः । 102
 तद् दृष्ट्वा कौतुकाद् व्योम्नः समाहूय अवतार्य च
 मया सिद्धिस्वद्वयं ताः पृष्टाः सद्यो ऽब्रुवन् इदं । 103
 इमा नृमांसाशनज्ञा डाकिनीमल्लसिद्धयः,
 कालरात्रिर् इति ख्याता ब्राह्मणी गुरुर् अत्र नः । 104
 एवं सखीभिर् उक्ता अहं खिचरीसिद्धिलोलुभा
 नृमांसाशनभीता च क्षणम् आसं ससंशया । 105
 अथ तत्सिद्धिलुब्धत्वाद् अवोचं ताः सखीर् अहं,
 उपदेशो मम 'अप्य् एष पुष्पाभिर् दाय्यताम् इति । 106